

Hoe ziet Sovon in 2053 eruit?

Sovon vierde het afgelopen jaar een klein feestje: we bestonden 40 jaar! Maandelijks publiceerden we op 40jaarsovon.nl pagina's met verhalen en feiten rondom een opmerkelijke gebeurtenis. We gaven aandacht aan belangrijke wapenfeiten, markante gebeurtenissen en lieten personen aan het woord die daarover wat te zeggen hebben. Zo ontstond het online jubileumboek.

Onlangs hebben we het laatste hoofdstuk online geplaatst. Na de uitgebreide terugblik is het tijd om vooruit te kijken. Waar staat Sovon over 40 jaar? We vroegen het aan Sovon-directeur Theo Verstrael en onderzoeker Ruud Foppen. Lees het hele verhaal op 40jaarsovon.nl

Ruud Foppen

Laten we starten met een optimistische kijk op de wereld van rond 2050. Daarin zijn de grote milieuproblemen onder controle: water, lucht en bodem zijn weer redelijk schoon. Verzuuring en vermessing zijn teruggedrongen. Het allerbelangrijkste is dat de milieudruk van de intensieve landbouw een halt is toegeroepen. De gevolgen voor de vogels blijven niet uit.

In het boerenland zingen weer vogels. Het soortenspectrum is echter deels anders voorheen. Akkerlandschappen worden bevolkt door Grasmussen, Kleine Karekieten en Roodborsttapuiten. Ze profiteren van de structuurrijke (sloot)randen die inmiddels gemeengoed zijn in grote delen van ons land.

De stad heeft zich ontwikkeld tot een belangrijk vogelgebied. Door de voortdurende inzet op duurzame stadsontwikkeling en het implementeren van het concept van de 'groene' longen komt in de stad een steeds groter aandeel van de Nederlandse broedvogelpopulatie voor. Ook soorten als Middelste Bonte Specht en Oehoe hebben de stad gevonden, de eerste in stadsparken broedende Dwerguilen zijn een feit en vrijwel alle Sperwers nestelen in urbane gebieden.

En dan nu het beeld geschetst vanuit een pessimistisch perspectief. Milieuproblemen zijn (nog steeds) een groot probleem. De intensivering van de landbouw gaat onverminderd door, er zijn vele monden te voeden en Nederland roert aardig de trom bij de export van landbouwproducten. De verandering van de vogelbevolking in het boerenland is totaal. Zangvogels zijn daar zo goed als verdwenen. Op een mooie voorjaarstocht zie je voornamelijk Grauwe Gans, Kolgans, Canadese Gans, Nijlgans, Magelhaengans en Knobbeltgans. In de moerasgebieden zien we nieuwe soorten opduiken zoals het Sint-Helenafazantje en Tijgervink. Exoten alom, in de stad kunnen we naast de talrijke Halsbandparkiet genieten van de Monniksparkiet en de Treurmaina.

Van het online jubileumboek verschijnt dit jaar in samengevatte vorm een tastbaar boekje. Bestellen kan via de website www.sovon.nl/webwinkel.

Het boekje kost € 12,50. Als lid kun je het boekje bestellen met 10% korting (eerst even inloggen op de site).

Theo Verstrael

Sovon coördineert natuurlijk nog steeds de landelijke meetnetten om de aantallen, de veranderingen in verspreiding én de broedbiologie te volgen. Want overheid, onderzoek, beheer maar vooral de mensen zelf willen nog altijd erg graag weten hoe het met de vogels in Nederland en Europa gaat.

Papier komt er niet meer aan te pas. Op onze kijkers zitten door zonenergie gevoede camera's. Ze hebben programmatuur voor soortherkenning, die meteen de herkende soort opslaat én doorstuurt naar je eigen informatiesysteem thuis. De camera heeft natuurlijk een microfoon die niet alleen de zang of roep mét locatie vastlegt, maar ook de soorten die de waarnemer uitsluitend ziet en daarom opnoemt.

De systemen van Sovon schrappen 'real time' de gegevens af om regionale en landelijke overzichten en analyses te maken. De resultaten worden 'thuis' terug geleverd in de vorm van 3D beelden van het getelde plot, met alle daarin aanwezige territoria en de vogels. Een virtueel diorama dus, toegesneden op het eigen telgebied.

Uitwisseling van informatie is de basis voor de gemeenschap van tellers. Voor vragen of diensten weten tellers en andere geïnteresseerden ons nog steeds te bereiken. Want dat Sovon nog steeds het kenniscentrum is op het gebied van alle in het wild levende vogels, spreekt voor zich. De medewerkers zitten verspreid over het land, dicht bij de tellers en de opdrachtgevers. En laten die opdrachtgevers, inmiddels vooral bedrijven maar ook nog wel overheden, nou ook nog eens op hun terreinen en op en aan hun gebouwen mooie voorzieningen hebben voor vogels.... gewoon omdat ze daar hartstikke trots op zijn!

Ja, het is best wel verleidelijk om over de toekomst te mijmeren, hoe onmogelijk ook. Want ik kan toch moeilijk voorspellen wat ik nog niet weet...! Helpt u mij herinneren wat ervan terecht is gekomen, in 2053?

(lees verder op pag 11)

Is de Roodborstapuit in 2053 een algemene verschijning in ons akkerlandschap? Foto: Peter Eekelder